

Kl. 12.50

Jeg vil i og for sig sige, at i betragtning af at det stadig overvejende er kvinder, det drejer sig om, kunne man stille det spørgsmål, om det ikke er et udtryk for en hårrejsende kvindeforagt. Det er der blevet stillet spørgsmål om til ministeren fra Retsudvalget, og ministeren har minsandten svaret: Jamen hun kan jo bare genantage sit pigenavn – goddag, mand økseskaft! Er det virkelig jurister, der har lavet sådan et svar? Det, der er tale om, er jo, at hun gerne vil vise samhørigheden med sin mand, med familien, den nye samlede kernefamilie, ved at tage mandens efternavn, men hun vil også gerne bevare sit pigenavn som udtryk for, at hun selv har en slægt. Men det må hun ikke mere, og det er jo ganske fantastisk.

Lad mig sige til sidst, at det jo allerede er sagt flere gange i debatten af vrede mennesker, der har protesteret, at det er utroligt, at i en tid, hvor man overhovedet ikke må skilte med et firmanavn, der bare er i nærheden af at ligne McDonald's, og firmanavne er beskyttet i alle ender og kanter, bliver personnavnene kastet i grams. Det er måske egentlig også et godt moderne konservativt princip: Det eneste, der tæller, er penge og forretning, men ikke mennesker og deres historiske sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er en meget spændende debat, vi har, og jeg synes, jeg i Dansk Folkepartis argumentation fornemmer en form for undertone, som måske ikke så klart, som man egentlig mener det, kommer til udtryk her.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Jesper Langballe, om det reelt er et spørgsmål om udlændinge. Er den egentlige årsag til denne store modstand mod lovforslaget fra Dansk Folkepartis side, at danske statsborgere, som har en anden baggrund, et andet udgangspunkt end hr. Jesper Langballe, lige pludselig får mulighed for at kunne kalde sig Jensen? Er det måske, når alt kommer til alt, dagsordenen for Dansk Folkepartis modstand mod lovforslaget?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil sige, at for mit vedkommende har det intet som helst med sagen at gøre. Jeg har navngivet mange tamilske børn, vi har flinke og rare ta-

miler i mit sogn, og jeg har navngivet flere af dem med tamilske navne. Jeg synes, det er godt, der har været mulighed for det, og jeg har jeg tilrådet forældrene at finde et tamilsk navn, der kom i nærheden af et dansk, hvis de kunne det, fordi det kunne gøre tingene lettere for barnet.

Det har intet med sagen at gøre, bortset fra at når man argumenterer med, at folk fra Mellemøsten skal have mulighed for at kalde sig Jensen, fordi de så vil blive mere accepteret, så synes jeg faktisk, det er udtryk for en ubehagelig foragt for de fremmedes kultur og navnetraditioner. Jeg vil også sige, at den indvandrerpolitik, som Dansk Folkeparti har taget et opgør med, jo fuldstændig ligner den opløsning, vi møder her.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu taler Dansk Folkeparti jo tit om en normaltilstand som den mest ønskelige situation, selv om man ikke rigtig ved, om det var i 1864, 1945 eller 1968, verden gik af lave.

Jeg kunne virkelig godt tænke mig at høre om den tilstand. Fandtes normaltilstanden, den bedst ønskelige tilstand, dengang kvinderne pr. automatik afleverede deres pigenavn, når de blev gift? Det stod godt nok fortsat på deres fødselsattest, men i det øjeblik, de blev gift, afleverede de deres navn. Var det en god tradition, som Dansk Folkeparti i virkeligheden drømmer sig tilbage til?

Kl. 12.55

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Spørgsmålet er utrolig karakteristisk for abstrakt radikal tankegang. Fru Charlotte Fischer vil have mig til at give traditioner karakter – her er en god tradition, her er en dårlig tradition – men det, jeg taler for, er traditionen, fordi den er tradition.

Det er fuldstændig rigtigt, at det har været skik, at det var mandens navn – en af parternes navn skulle det jo være – der blev ført videre. Men samtidig har der været, og det har navneloven udtrykt i modsætning til det nye navnelovforslag, en dyb bevidsthed hos danskerne om, at kvinden havde sin egen ligeværdige slægtstradition markeret i det, man kaldte pigenavnet, som også stod på dåbsattesten. Det er det, der bliver fjernet nu, og det er det, der for mig at se er et udtryk for en hårrejsende kvindeforagt.